

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt für Körperschaften III, Berlin.

Strona pozwana: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym, przy obliczaniu całkowitej kwoty dochodów podatnik mający siedzibę i podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w jednym państwie członkowskim może wprowadzić, z zachowaniem określonych warunków, na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, dokonać odliczenia strat zwolnionych od podatku dochodowego i powstałych z tytułu prowadzenia zakładu w innym państwie członkowskim,

— jednak na podstawie którego, przy obliczaniu całkowitej kwoty dochodów w przedmiotowym okresie rozliczeniowym, odliczoną kwotę należy ponownie doliczyć, o ile w jednym z kolejnych okresów rozliczeniowych dochód z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej przez zakłady położone w innym państwie członkowskim, podlegający zwolnieniu z opodatkowania na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, jest ogólnie dodatni,

— z wyjątkiem sytuacji, w której podatnik wykaże, że na podstawie obowiązujących go przepisów innego państwa członkowskiego nie można „co do zasady” korzystać z odliczenia strat w innych latach niż rok poniesienia straty, co nie ma miejsca, gdy wprowadzić w innym państwie, zgodnie z obowiązującym w nim prawem, istnieje co do zasady możliwość odliczenia straty, jednak w konkretnej sytuacji, w której znajduje się podatnik, nie jest to możliwe?

2) W przypadku udzielenia na pierwszą część pytania odpowiedzi twierdzącej: czy na sytuację prawną w państwie miejsca zamieszkania lub siedziby ma wpływ okoliczność, że ograniczenia w odliczaniu strat obowiązujące w innym państwie członkowskim (jako państwie źródła dochodów) naruszają art. 31 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, ponieważ stawiają one podatnika podlegającego tam ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, który osiąga dochody z tytułu prowadzenia zakładu, w mniej korzystnej sytuacji niż podatników podlegających nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na drugą część pytania: czy państwo siedziby musi zrezygnować z następczego opodatkowania strat z tytułu prowadzenia zakładu za granicą, jeżeli w przeciwnym razie nie mogą one zostać odliczone w żadnym państwie członkowskim, ponieważ działalność zakładu w innym państwie członkowskim została zakończona?

⁽¹⁾ Dz.U. L 1, 1994, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-160/07)

(2007/C 129/09)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, iż nie dokonując transpozycji art. 7 b w związku z pkt 3 części B załącznika XI, art. 9 ust. 2 i art. 12 ust. 1 w związku z załącznikiem VII do dyrektywy 95/21/WE⁽¹⁾ w brzmieniu wynikającym z ostatniej zmiany dyrektywy 2002/84/WE⁽²⁾, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy 95/21/WE z późniejszymi zmianami (w szczególności wprowadzonymi dyrektywą 2001/106⁽³⁾);

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 95/21/WE upłynął w dniu 30 czerwca 1996 r. Termin transpozycji dyrektywy 2001/106/WE upłynął w dniu 22 lipca 2003 r. Termin transpozycji dyrektywy 2002/84/WE upłynął w dniu 23 listopada 2003 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotycząca przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz.U. L 157 z 7.7.1995, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniająca dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz.U. L 32 z 29.11.2002, str. 53).

⁽³⁾ Dz.U. L 19 z 22.1.2002, str. 17.